

Merényi Lea



Ez én vagyok az anyai nagyszüleim barmeni lakásának a balkonján. Az a balkon egy templomudvarra nyílt, mert az ő házuk egy templom közelében volt. 17 éves körül lehetek ezen a képen, ami tehát 1931 körül készülhetett. A templom mögött van egy utca, és azon az utcán láttam többször felvonulásokat. Ez már a Hitler-Jugend volt, csak én nem tudtam. Ez egy kétemeletes villa, a nagyszüleim jómódúak voltak. A földszinten rendelő, az első emeleten reprezentációs szobák, a zeneszoba és az óriási ebédlő (herendi készlet alatt nem adták). Szóval nagyon-nagyon meg tudták adni a módját. Nagyon szép volt és elegáns. Fölötte, a másodikon a hálósobák, lakószobák, és volt a tetőtér, és ott volt nekünk egy kis szobánk, ahol játszani lehetett. Bármit csinálhattunk, rumlizhattunk, nem hallotta senki. Cselédszoba is volt a házban. Ennek a

háznak volt egy picike kertje. Annak a közepén volt egy cseresznyefa. A cseresznyefán cseresznye ért, olyan savanyú, mint az ecet, nem lehetett megenni, és nagyon meg voltam sértve, hogy akkor minek ez a fa, hogyha a cseresznyét nem lehet megenni. A teraszon belül a falon voltak mindenféle ilyen nagy ecsetvonással odadobott minták, amit a nagyapámnak egy páciense festett hálából a kezelésért, mert pénze nem volt. Két főnyi személyzet is volt. Egy szobalány és egy szakácsnő. A szakácsok akkoriban nem mentek ilyen állásokba, azok vendéglőkben dolgoztak, nagypapáéknak szakácsnőjük volt, a nagymama nem is végzett háztartási munkát. Nagy házat vittek egy jó darabig a nagyszüleim. Nagyapám nagy társaságokat hívott össze. Az ebédlőben elfértek vagy húszan, és mi gyerekek ki voltunk zárva onnan, ellenben volt egy dohányzófülke, és annak a függőnye mögé álltunk az öcsémmel, és onnan leskelődtünk. Kíváncsiak voltunk, mi történik. Ha jöttek vendégek, akkor az első emeleten a szüleim vagy a nagyszüleim fogadták őket. Majd a nagyapám fölkiáltott az emeletre, hogy jöjjünk le, és mutassuk magunkat az öcsémmel, mert nagyon szép gyerekek voltunk. És ő büszke volt ránk. A Rappoport nagypapának és a Merényi nagymamának nem lett közös gyereke, de a nagypapa minket annak ellenére nagyon szeretett, hogy nem voltunk vér szerinti leszármazottai.